

# อาเซียน สิ่งมหัศจรรย์ ผู้สร้างสรรค์สันติภาพ

THE ASEAN MIRACLE A CATALYST FOR PEACE

Kishore Mahbubani and Jeffery Sng (ผู้เขียน)  
ธีระ นุชเปี่ยม และ ประพนธ์ นุชเปี่ยม (ผู้แปล)

ii อาเซียนสิ่งมหัศจรรย์ ผู้สร้างสรรค์สันติภาพ

## อาเซียน สิ่งมหัศจรรย์ ผู้สร้างสรรค์สันติภาพ

© 2018 ชีระ นุชเปี่ยม, ประพิน นุชเปี่ยม,  
สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
isbn 978-616-407-346-3

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2561

จัดพิมพ์โดย สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
อาคารประชาธิปไตย-รำไพพรรณี ชั้น 7 ถนนพญาไท  
กรุงเทพฯ 10330  
โทร. 0-2251-5199, 0-2218-7464-5 โทรสาร. 0-2255-1124  
E-mail: [ias@chula.ac.th](mailto:ias@chula.ac.th)  
<http://www.ias.chula.ac.th>

สนับสนุนการแปลโดย  
มูลนิธิลีแห่งสิงคโปร์ (Lee Foundation of Singapore)

พิมพ์ที่ หจก.ศรีบุรณคอมพิวเตอร์-การพิมพ์  
95/84 หมู่ที่ 8 ถนนสุขสวัสดิ์ ตำบลในคลองบางปลากด  
อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ 10290  
โทร. 0-2816-2221, 0-2023-1679  
โทรสาร. 0-2461-2157  
E-mail: [sbpprinting@gmail.com](mailto:sbpprinting@gmail.com)  
<http://www.SBPPRINT.NET>

## กิตติกรรมประกาศ

เราทั้ง 2 คนโชคดีที่เราสามารถมีโอกาสได้สัมภาษณ์นักสังเกตการณ์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 คนผู้มีความลุ่มลึกและแหลมคมก่อนที่เขาทั้งสองจะจากโลกนี้ไปเมื่อเดือนสิงหาคม 2016 และเดือนธันวาคม 2015 ตามลำดับ คนแรกคืออดีตประธานาธิบดีสิงคโปร์ นาย เอส. อาร์. นาธาน (S. R. Nathan) จริงๆ แล้วบุคคลผู้นี้ร่วมปรากฏในกรุงเทพฯ เมื่อมีการลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 1967 และมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการเจรจาเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารนี้ บุคคลที่สองเป็นนักวิชาการที่โดดเด่นในด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ ดร. เบน แอนเดอร์สัน (Ben Anderson) เจฟฟรีเป็นผู้ที่รู้จักกับเบนเป็นอย่างดีเมื่อเขาศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล (Cornell University) น้อยคนนักที่จะเทียบเทียมเบนได้ในแง่ความลุ่มลึกและแหลมคมที่เขาได้แบ่งปันให้แก่โลกในผลงานคลาสสิกเรื่อง *Imagined Communities: Reflections on the Origins and Spread of Nationalism*

เรายังได้เรียนรู้มากมายจากการสัมภาษณ์เป็นการส่วนตัวกับผู้กำหนดนโยบายและนักวิชาการโดดเด่นคนอื่นๆ ในอาเซียน ไม่มีใครในบรรดาบุคคลเหล่านี้ที่ต้องรับผิดชอบต่อนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ อย่างไรก็ตาม เราปรารถนาจะขอบคุณบุคคลดังต่อไปนี้ที่เอื้อเพื่อต่อเราอย่างยิ่งในแง่ของเวลาและสติปัญญาของพวกเขาที่ให้แก่เรา โดยจะ

ขอกล่าวถึงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้ Sanchita Basu Das, Suchit Bunbongkarn, Tej Bunnag, Termsak Chalermphanupap, Barry Desker, S. Dhanalaban, Rebecca Fatima Sta Maria, S. Jayakumar, Hong Jukhee, Bilahari Kausikan, Tommy Koh, Sulaimah Mahmood, Vanu Gopala Menon, Mohamed Jawhar Hassan, Bunn Nagara, Narongchai Akrasanee, Ong Keng Yong, Ravidran Palaniappan, Pradap Pibulsonggram, Chitriya Pinthong, Pushpanathan Sundram, Andrew Tan, Fraser Thompson, Wang Gungwu, Wong Kan Seng, Walter Woon, และ George Yeo

เราปรารถนาจะขอบคุณบุคคลโดดเด่นหลายคนที่ได้เอื้อเพื่อให้คำนิยามแก่งานนี้ ได้แก่ Amitav Acharya, Kofi Annan, Gurcharan Das, Goh Chok Tong, John Ikenberry, Pascal Lamy, Anand Panyarachun, Larry Summers, George Yeo และ Susilo Bambang Yudhoyono

เราทั้ง 2 คนปรารถนาจะขอบคุณผู้ช่วยวิจัยของเราด้วยสำหรับงานที่ยอดเยี่ยมที่พวกเขาได้ทำให้แก่เรา Amrita Vijayakumar Nair และ Kristen Tang ดำเนินการเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้มาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2014 ทั้ง 2 คนได้เดินทางไปกรุงเทพฯ และกัวลาลัมเปอร์เพื่อทำวิจัยเพิ่มเติมสำหรับหนังสือเล่มนี้ด้วย ก่อนที่ Amrita และ Kristen จะมาร่วมงานกับเรา เราก็ได้รับความช่วยเหลือโดย Rhoda Severino และ Vandana Prakash Nair เราดีใจที่ Rhoda ได้รับ

หนังสือ *Imagined Communities* ที่มีลายเซ็นของเบน แอนเดอร์สัน ทีม A จากสำนักของกิซอร์ โดยเฉพาะ Carol Chan, Esther Lee และ Amirah Binte Mohamed ยังมีส่วนสำคัญในการทำให้หนังสือเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วย

ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะหาผู้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ผู้ที่กิซอร์มีการติดต่อด้านวรรณกรรมในนิวยอร์กบอกเขาว่าสำนักพิมพ์ตะวันตกไม่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องราวของอาเซียนแม้ว่าจะมีความสำคัญระดับโลกก็ตาม เราจึงยินดีเป็นอย่างยิ่งที่สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (NUS Press) ได้ตัดสินใจอย่างกล้าหาญที่จะหนังสือเล่มนี้ คณะบรรณาธิการ ซึ่งประกอบด้วย Peter Schoppert, Paul Kratoska และ Sunandini Arora Lal ได้ทำงานเยี่ยมยอดในการขัดเกลาต้นฉบับ

การเลือกสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์กลายมาเป็นการตัดสินใจที่เยี่ยมยอด เพราะได้รับการสนับสนุนอย่างเอื้อเฟื้อเป็นพิเศษจากมูลนิธิแห่งสิงคโปร์ (Lee Foundation of Singapore) ดังที่เราได้อธิบายไว้ในหนังสือนี้ จุดอ่อนอย่างหนึ่งของอาเซียนคือประชากร 600 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มิได้มีสำนึกแห่งการเป็นเจ้าของอาเซียน จริงๆ แล้วคนเหล่านี้มีความรู้ร้น้อยมากเกี่ยวกับองค์กรนี้ เพื่อจะแก้จุดอ่อนประการนี้มูลนิธิจึงได้ให้การสนับสนุนการแปลหนังสือเป็นภาษาหลักๆ ทั้งหมดของประเทศอาเซียน ดังนั้น หนังสือเล่มนี้จะได้รับการแปลเป็นภาษามลายู ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาพม่า ภาษาเขมร ภาษาลาว ภาษาตากาล็อก ภาษาไทย และภาษาเวียดนาม ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์อันเข้มแข็งที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติ

สิงคโปร์มีอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะช่วยอำนวยความสะดวกในเรื่องการแปล เราขอขอบคุณมูลนิธิที่ให้การสนับสนุนอย่างเอื้อเฟื้อในครั้งนี้อย่างสุดซึ้งจากกันบ้างของหัวใจของเรา โดยเฉพาะขอแสดงความขอบคุณประธานมูลนิธิ คือ ดร. ลี เสง์ ที (Lee Seng Tee) ซึ่งเคยมีประสบการณ์ในความปั่นป่วนวุ่นวายของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เมื่อเขาถูกทุบตีโดยทหารญี่ปุ่นในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2

สุดท้ายนี้ เราทั้งสองขอขอบคุณมิตรสหายหลากหลายจำนวนมากในนครหลวงของประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มิตรภาพที่อบอุ่นและความรู้ความคิดที่ลุ่มลึกและแหลมคมที่พวกเขาได้แบ่งปันให้แก่เราในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาได้ให้ความมั่นใจแก่เราที่จะเขียนหนังสือเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เล่มนี้ขึ้นมา เราไม่สามารถจะระบุชื่อพวกเขาได้ทั้งหมด แต่เราก็หวังว่า เมื่อพวกเขาได้อ่านหนังสือเล่มนี้พวกเขาก็จะพบรัตนชาติแห่งสติปัญญาที่พวกเขาได้แบ่งปันให้แก่เราในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

Kishore Mahbubani and Jeffery Sng

## คำนำผู้แปล

เมื่อได้รับการติดต่อจาก NUS Press ว่าทางสถาบันเอเชียศึกษาสนใจที่จะแปล The ASEAN Miracle: A Catalyst for Peace เขียนโดย Kishore Mahbubani and Jeffery Sng โดยหนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นในโอกาสครบรอบ 50 ปีอาเซียน และมีโครงการที่จะแปลเป็นภาษาต่างๆ ของสมาชิกอาเซียน ทางสถาบันเอเชียได้ติดต่อผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์ ดร.ธีระ นุชเปี่ยม นักวิชาการทางด้านประวัติศาสตร์และเป็นที่ปรึกษาของศูนย์แม่โขงศึกษาของสถาบันเอเชีย ท่านอาจารย์ธีระมีความยินดีที่จะแปลเป็นอย่างยิ่ง เพราะหนังสือเล่มนี้เขียนโดยผู้ที่มีความรู้ และมีประสบการณ์ตรงในการผลักดันความสัมพันธ์และความร่วมมือในอาเซียนที่สำคัญคนหนึ่ง ทางสถาบันลิกวนยู ได้ช่วยสนับสนุนทางการเงินในการจัดแปล

ผู้เขียนเริ่มต้นบทแรกด้วยคำถามที่ว่า เหตุใดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จึงเป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายมากที่สุด ผู้อ่านจะได้รับคำอธิบายย้อนกลับไปถึงรากฐานทางวัฒนธรรมของภูมิภาคอาเซียนที่ดำรงอยู่อย่างยาวนานจนถึงทุกวันนี้ และอาจจะกล่าวได้ว่า เป็นแหล่งรวมอารยธรรมของโลก ไม่ว่าจะเป็น อินเดีย จีน อิสลาม และตะวันตก อาเซียนสามารถจัดการกับการผสมผสานความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดีภูมิภาคหนึ่ง จึงทำให้ภูมิภาคนี้สามารถดำรงความหลากหลาย

ประเด็นที่สำคัญในอันดับต่อมาก็คือ ผู้เขียนได้พยายามตอบ โจทย์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่แรกก็คือ อาเซียนสิ่งมหัศจรรย์ผู้สร้างสรรค์สันติภาพ ผู้เขียนได้ไขโจทย์นี้ ตั้งแต่แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาระบบนิเวศแห่ง สันติภาพในอาเซียนในช่วงเวลาต่างๆ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการรวมตัว กันของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 5 ประเทศ ด้วยเหตุผล ของความหวั่นเกรงลัทธิคอมมิวนิสต์ จนกระทั่งสงครามเย็นสิ้นสุดลง ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของประเทศในอาเซียน การขยาย สมาชิกเพิ่มเติมท่ามกลางความไม่เห็นด้วยของมหาอำนาจตะวันตก และความสามารถในการสร้างการประชุมระดับพหุภาคีหลายร้อยครั้ง ต่อปี สิ่งเหล่านี้ได้ชักทอให้เกิดความเชื่อมโยงผูกพันใกล้ชิดกันขึ้น และได้กลายเป็นบริบทแห่งสันติภาพในภูมิภาคนี้ แม้ว่าจะไม่ใช่หนทางที่ ราบรื่นตลอดเวลาก็ตาม แต่อาเซียนก็ได้พยายามสร้างความสมดุล ความสมานฉันท์เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในภูมิภาคให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ไม่เพียงให้ความรู้ และการวิเคราะห์ที่แสดง ให้เห็นถึงบริบทและปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการความร่วมมือด้านต่างๆ ของอาเซียนในระยะ 50 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น บทวิเคราะห์เหล่านี้ยังถูก สนับสนุนด้วยข้อมูล และข้อเท็จจริงจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้ผู้อ่าน สามารถเข้าใจบริบทและพัฒนาการของอาเซียนอย่างลึกซึ้ง และยังสามารถ ได้รับความสนุกจากเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยที่ผู้เขียนได้แทรกเอาไว้ตลอดทั้งเล่ม

สถาบันเอเชียศึกษารู้สึกยินดีเป็นอย่างมากที่ได้มีโอกาสจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ในฉบับภาษาไทย และหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านอย่างกว้างขวาง

นวนน้อย ตรีรัตน์  
ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียศึกษา  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
มิถุนายน 2561

## คำนำ

เวลาเกือบ 6 ทศวรรษแห่งมิตรภาพระหว่างเจฟฟรีย์และข้าพเจ้า ผ่านไปกว่าที่ในที่สุดจะได้ร่วมกันผลิตหนังสือเล่มหนึ่งขึ้นมา นอกจากนั้น ยังต้องใช้เวลาเกือบ 6 ทศวรรษเช่นเดียวกันของการดำรงชีวิตอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงกว่าที่เราจะเข้าถึงส่วนลึกของภูมิภาคนี้

ในเชิงอารยธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นมุมของโลกใบนี้ที่มีความหลากหลายที่สุด ไม่มีภูมิภาคใดที่มีลักษณะแม้กระทั่งจะใกล้เคียง ดังนั้นจึงเป็นภูมิภาคแห่งหนึ่งซึ่งยากจะเข้าใจและบรรยายออกมาได้อย่างดี โชคดีที่เจฟฟรีย์และข้าพเจ้ามีโอกาสดีที่ได้ทำความรู้จักกับสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลายแห่งเป็นอย่างดี

เราทั้งสองคนเกิดและเติบโตในสิงคโปร์ ซึ่งเป็นรัฐที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นคนเชื้อสายจีน เรารู้จักกันเมื่อตอนที่เราเป็นเด็ก เพราะเราต่างก็อยู่ในเขตยากจนของถนนโอนัน (Onan Road) เจฟฟรีย์เป็นคนเชื้อสายจีนฮกเกี้ยน/แคะ (Hokkien/Hakka) ส่วนข้าพเจ้าเป็นคนอินเดียเชื้อสายสินธี (Sindhi) กระนั้นก็ตามเราทั้งสองคนได้เรียนภาษามลายูในโรงเรียน ซึ่งเป็นภาษาของประชากรส่วนมากของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เราทั้งคู่เข้าศึกษาวิชาปรัชญาที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore - NUS) จากนั้นเส้นทางของ

เราก็แยกจากกัน เจฟฟรีย์ศึกษาต่อจนได้รับปริญญาโทด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาใน ค.ศ. 1982 จากมหาวิทยาลัยคอร์เนล (Cornell University) ที่นั่นเขาได้พบกับผู้ทรงคุณวุฒิโดดเด่นในด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลายคน เช่น จอร์จ เคน (George Kahin) และ เบน แอนเดอร์สัน (Ben Anderson) ในคอร์เนลนี่เองที่เจฟฟรีย์พบกับภรรยาชาวไทยของเขา คือ คุณพิมพ์ประไพ พิศาลบุตร เขาจึงพำนักอยู่ในกรุงเทพฯ ตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1980 และพูดภาษาไทยได้คล่องแคล่ว คุณพิมพ์ประไพและเจฟฟรีย์ได้ผลิตหนังสือเยี่ยมยอด 2 เล่ม เกี่ยวกับประเทศไทย เล่มหนึ่งว่าด้วยเรื่องเครื่องเบญจรงค์ไทย<sup>1</sup> และอีกเล่มหนึ่งว่าด้วยคนไทยเชื้อสายจีน<sup>2</sup>

เจฟฟรีย์ยังรู้เรื่องอินโดนีเซียเป็นอย่างดีด้วย เมื่อเขาทำงานให้กับคณะควอเกอร์ (Quakers) ได้ทำความรู้จักกับผู้นำอินโดนีเซียหลายคนด้วยกัน รวมทั้งประธานาธิบดี अब्दुरเราะห์มัน วาฮิด (Abdurrahman Wahid) ผู้ล่งลับ [เรียกกันด้วยความเคารพว่า กุส ดุร์ (Gus Dur)] จริงๆ แล้วกุส ดุร์อาศัยเจฟฟรีย์เป็นทูตพิเศษเพื่อพัฒนาการติดต่อใกล้ชิดกับประเทศไทยเมื่อเขาเมื่อเขาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

เจฟฟรีย์ยังรู้จักประชาชนธรรมดาทั่วไปเป็นอย่างดีด้วย ครั้งหนึ่ง เมื่อเขาไปเยือนหมู่บ้านยากจนของชาวลาว ชาวบ้านต่างรู้สึกว่

---

<sup>1</sup> Jeffrey Sng and Pimpraphai Bisalputra, A History of the Thai-Chinese (Singapore: Editions Didier Millet, 2015).

<sup>2</sup> Jeffrey Sng and Pimpraphai Bisalputra, A History of the Thai-Chinese (Singapore: Editions Didier Millet, 2015).

เจฟฟรีย์สมควรได้รับการปฏิบัติพิเศษในฐานะแขกคนสำคัญ ดังนั้น พวกเขาจึงทลายเนินดินในท้องนาเพื่อให้หนูกะโด้งออกมา เมื่อหนูกะโด้งออกมา ชาวบ้านก็ใช้ไม้แหลมแทงพวกมัน เจฟฟรีย์จึงได้รับการเลี้ยงแบบราชาซึ่งมีเนื้อหนูเป็นอาหารจานพิเศษที่ทำขึ้นเพื่อเป็นเกียรติ ข้าพเจ้าไม่เคยมีประสบการณ์เช่นนี้

แต่ข้าพเจ้าเคยอาศัยอยู่ในสังคมอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ข้าพเจ้าเคยอาศัยอยู่ในกรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา เป็นเวลา 1 ปีตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 1973 ถึงเดือนมิถุนายน 1974 เท่าที่ฉันพอจะจำได้นั้นพนมเปญซึ่งขณะนั้นตกอยู่ภายใต้การปิดล้อมโดยเขมรแดง (Khmer Rouge) ถูกยิงถล่มทุกวันในช่วงที่ข้าพเจ้าพำนักอยู่ที่นั่น น่าเศร้ามากทีเดียวที่เขมรแดงยึดพนมเปญได้ 9 เดือนหลังจากที่ข้าพเจ้าได้จากมาแล้ว ข้าพเจ้าสูญเสียเพื่อนหลายคนไปในทุ่งสังหาร (killing fields) ในกัมพูชา ในช่วง ค.ศ. 1976-1979 ข้าพเจ้ารับตำแหน่งรองหัวหน้าคณะทูต ณ สถานเอกอัครราชทูต (High Commission) ของสิงคโปร์ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ข้าพเจ้าได้รับรู้ด้วยตนเองว่า ความเข้มข้นจากการแยกกันระหว่างมาเลเซียและสิงคโปร์ใน ค.ศ. 1965 ยังมีได้จางหายไป

ทั้งเจฟฟรีย์และข้าพเจ้าจึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับความผันผวนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 20 เราจึงสามารถพูดได้ด้วยความมั่นใจยิ่งเกี่ยวกับ “ความมหัศจรรย์” (miracle) ที่อาเซียนได้นำมาสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพราะเรารู้ว่า ผลที่เกิดขึ้นจะแตกต่างออกไปอย่างไรสำหรับสังคมเอเชียตะวันออกเฉียง

เฉียดใต้หลายแห่งหากไม่มีอาเซียน นักสังคมศาสตร์ชาวอเมริกันจำนวนมากที่สนใจเรื่องราวของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะอาศัยการตัดข่าวจาก *New York Times* เป็นหลักในการหาข้อมูลดิบเกี่ยวกับภูมิภาคนี้ พวกเขามีได้เข้าใจสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นอย่างดีอย่างแท้จริง

นี่เป็นสิ่งที่เปี่ยมแรงจูงใจให้เราสองคนร่วมกันผลิตหนังสือเล่มนี้ออกมา เราหวังว่ามันจะครอบคลุมผลจากการศึกษาค้นคว้าเป็นเวลาหลายปีและจากความเข้าใจใกล้ชิดที่เราเกี่ยวข้องกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไว้ได้ทั้งหมด เรายังหวังด้วยว่าบทเรียนจากความสำเร็จที่ไม่เหมือนใครของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะได้รับการแบ่งปันและลอกเลียนในส่วนอื่นๆ ของโลกต่อไป โลกซึ่งมีภูมิภาคกำลังพัฒนาอื่นๆ เอาอย่างความสำเร็จของอาเซียนในการสร้างสันติภาพและความรุ่งเรืองมั่งคั่งจะเป็นโลกที่มีความสุข

กีชอร์ มาห์บูบानी

## สารบัญ

|                                                                     |      |
|---------------------------------------------------------------------|------|
| กิตติกรรมประกาศ                                                     | iii  |
| คำนำผู้แปล                                                          | vii  |
| คำนำผู้เขียน                                                        | x    |
| คำนิยม                                                              | xvii |
| บทนำ                                                                | xxv  |
| บทที่ 1 สี่กระแสหลักทางวัฒนธรรม                                     | 1    |
| กระแสวัฒนธรรมอินเดีย                                                | 8    |
| กระแสวัฒนธรรมจีน                                                    | 21   |
| กระแสวัฒนธรรมอิสลาม                                                 | 30   |
| กระแสวัฒนธรรมตะวันตก                                                | 42   |
| บทที่ 2 ระบบนิเวศแห่งสันติภาพของอาเซียน                             | 68   |
| ปัจจัยประการแรก: ความกลัวลัทธิคอมมิวนิสต์                           | 75   |
| ปัจจัยประการที่สอง: บทบาทของผู้นำที่เข้มแข็ง                        | 91   |
| ปัจจัยประการที่สาม: ความโชคดีในเชิงภูมิรัฐศาสตร์                    | 103  |
| ปัจจัยประการที่สี่: นโยบายเศรษฐกิจแบบตลาด                           | 110  |
| ปัจจัยประการที่ห้า: เครือข่ายระดับภูมิภาคซึ่งมีฐาน<br>อยู่ในอาเซียน | 121  |

|                                                     |     |
|-----------------------------------------------------|-----|
| บทที่ 3 อาเซียนกับมหาอำนาจ                          | 125 |
| อาเซียนกับอเมริกา                                   | 138 |
| อาเซียนกับจีน                                       | 170 |
| อาเซียนกับสหภาพยุโรป                                | 201 |
| อาเซียนกับอินเดีย                                   | 219 |
| อาเซียนกับญี่ปุ่น                                   | 232 |
| บทที่ 4 เรื่องราวโดยย่อของประเทศอาเซียน             | 251 |
| บรูไน                                               | 256 |
| กัมพูชา                                             | 260 |
| อินโดนีเซีย                                         | 266 |
| ลาว                                                 | 275 |
| มาเลเซีย                                            | 281 |
| เมียนมา                                             | 291 |
| ฟิลิปปินส์                                          | 300 |
| สิงคโปร์                                            | 311 |
| ประเทศไทย                                           | 319 |
| เวียดนาม                                            | 327 |
| บทที่ 5 อาเซียน: วิเคราะห์ความเข้มแข็งและความอ่อนแอ | 335 |
| ความเข้มแข็ง                                        | 339 |
| จุดอ่อน                                             | 349 |
| ภัยคุกคาม                                           | 362 |
| โอกาส                                               | 375 |

|                                  |     |
|----------------------------------|-----|
| สรุป                             | 394 |
| บทที่ 6 รางวัลสันติภาพของอาเซียน | 396 |
| ข้อเสนอแนะอย่างกล้าหาญ 3 ประการ  | 427 |